

Младен Исаев

Високи, сини планини

Високи, сини планини,
реки и златни равнини,
небе по-нежно от коприна –
това е моята родина!

Обичам те, земя голяма,
тъй, както си обичам мама,
тук мила ми е всяка птица
и всяка мъничка тревица.

Обичам българските думи,
що слушам по поля и друми,
обичам хубавите песни
и приказките ни чудесни.

Когато гледам планините
и слушам да шумят реките,
в шума на Рила и Пирина
аз чувам моята Родина.

КРАЙ

© Младен Исаев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12308>]